

Fáradt kadenciák 5

[Látó, 2011. október]

Már július van Ne félj a fagytól
még ha érzed is valaki figyel
Fordulj a falnak hunyd be a szemed
Postaládád üres Nem vár üzenet

*

Táncol a kobra Közel az arcod
Beléd mart most a másikat tartod
Várod az éjszakát amit elhoz
melyben nem hallod már szeret – átkoz

*

Szánalmas mint egy kihűlt ószeres
reménytelen ahogy kettőt szeret
Egyiket hívogatja madárnak
Másikat szólongatja halálnak

*

Ez nem boldogság Csak szirénhangok
csábítanak hogy életté rendezd
ami már szétfolyt s mint a tintafolt
kéklik a lepedőn Hol hinta volt

egykor most rendezett kivégzőhely
áll Vársz az örökös múlt időben

*

Rájön hogy nem tud egyedül lenni
számolgatja hogy ideje mennyi
lehet vissza és a maradékhoz
hozzáadható-e amit még hoz

az idő De már nem akar lenni
Nézi magát tükkrében a torzó

*

Játszani akar pedig már férfi
s a játék végén hangosan sírni
úgy mintha mindez csak azért lenne
mert ezt a partiit elveszítette

holott már régóta benne lakik
a vágy hogy elzokogjon hajnalig

*

Valahol Valaki Valamit Még
Ilyenek jutnak az eszembe így

tünékeny leszek és bizonytalan
ház elé kidobott megutált lom

*

Ködöt eszik de rögtön kihányja
nagy az Isten de nagyobb a hiánya
Foltozott lyukas öreg kabátja
lábánál hempereg Ady Endre

*

Meg kéne tudnom mért néz bolondnak
bottal út szívemre közben szólongat
miért hogy folyton elvétí nevem
Lehet túl hangosan emlékezem

*

Csönd van Nincs üzenet Napok óta
sem tőle sem róla sem felőle
Talán tengerben állt meg a posta
mi a hírt elment örökre hozná

*

Lassan épül vissza az életbe
sokáig volt a múlt tetszhalottja
Kenotáfiumát pipacs jelöli
nem fordul hátra de látja ami

mögötte maradt temetetlenül
Rossz állat mert ember Ebből se tanul

*

Már nincs köze hozzá de féltékeny
reszketés fogja el mikor rá gondol
gyomra esik ki ha az agyán átfut
combjai közt egy koreográfus

*

Napraforgók Napra forgok én is
ne lássák hogy pipacs feketéllik
tekintetemben Mint komor bika
fordulok rá más asszonyaira

*

Kései vetés Nem lesz aratás
Sebemben vájkál Hitetlen Tamás
véremmel pingálja fel a falra
megváltók jobbra hitetlenek balra

*

S látod mégse voltál neki elég
Emlékeznél agyadba beleég
minden szó amit nem rebegettél el
Kemény a férfilét Öngyilkos bűnjel

*

Ködbe mormolja jobb sorsra szántalak
Hold alatt fák közt elvesző árnyalak

*

Nem várt üzenet Postaládád üres
Fordulj a falnak hunyd le a szemed
aludj Álmodban valaki figyel
Már július van Ne félj a fagytól

Kategória: vers, próza
Denumire autor: Zalán Tibor

Látó Szépirodalmi Folyóirat